

Minority News

Uvodnik 44

Većina, ali ipak u manjini

Baveći se manjinskim zajednicama u našoj zemlji, mnogo puta smo pažnju posvećivali pravima, odnosno ostvarivanju prava pripadnika nacionalnih manjina – pravu na obrazovanje na maternjem jeziku, pravu na informisanje, pravu na razvijanje sopstvene kulture i pravu na službeno upotrebu svog jezika i pisma. Kao

odgovarajućoj zastupljenosti manjina u organima javne vlasti“.

Da, pojedine lokalne samouprave vode računa koliko će pripadnika manjina imati u svojim redovima, dok u pojedinim ni činjenica da su manjinci većina ne igra značajniju ulogu. Na primer, u opštinama

Iako možemo reći da su građani u dovoljnoj meri informisani o svojim pravima, još uvek kod pojedinaca postoji određen vid sumnje ili pak strah od zahtevanja dokumenata na maternjem jeziku

što je poznato, ova četiri segmenta ne samo da predstavljaju oblasti za koje su nadležni nacionalni saveti, već su i ključni za očuvanje identiteta manjina. U kojoj meri pripadnici manjina koriste ova prava? Da li mogu reći da su im omogućena sva prava kad je u pitanju, na primer, oblast službene upotrebe jezika i pisma? Situacija, naravno, nije jednaka u svakoj opštini, a na to u velikoj meri utiče brojnost pripadnika određene manjine. Iako možemo reći da su građani u dovoljnoj meri informisani o svojim pravima, još uvek kod pojedinaca postoji određen vid sumnje ili pak strah od zahtevanja dokumenata na maternjem jeziku.

Jednako nije ni kad je u pitanju zastupljenost pripadnika manjina u radu organa državne vlasti i javnih službi. Kako je rečeno na nedavno održanom sastanku Pokrajinskog zaštitnika građana – ombudsmana sa predstavnicima resornog ministarstva i nacionalnih saveta, „međunarodne organizacije, stručnjaci i manjinske samouprave ukazuju na to da se, izuzev u radu organa AP Vojvodine i pojedinim lokalnih samouprava, ne vodi računa o

Kovačica i Bački Petrovac, gde većinu čini slovačka nacionalna manjina, funkciju prvog čoveka opštine obavlja pripadnik srpske nacionalnosti. Ništa drugačije nije ni u pojedinim opštinama, gde su manjine u većini ili podjednako zastupljene. Naravno, priča o AP Vojvodini, jer situacija na jugu Srbije je drugačija. Zbog čega zastupljenost pripadnika manjina na gore pomenutim funkcijama nije jednaka u svim delovima naše zemlje i zbog čega je prisutna otvorena diskriminacija prema manjini? Da li bi odgovor na ovo pitanje trebalo potražiti kod samih predstavnika lokalne vlasti ili predstavnika vodećih političkih partija? Ili čak samih predstavnika manjina, jer ovakva situacija se može shvatiti s jedne strane kao nedovoljno uvažavanje većine prema manjini, ali s druge strane i kao ravnodušnost ili čak nedovoljna motivacija za istrajavanje u svojim pravima o kojima se godinama govori. MN

Úvodník 44

Väčšina a predsa v menšine

Zaobierajúc sa menšinovými spoločenstvami v našej krajine mnohokrát sme pozornosť venovali právam, čiže uskutočňovaniu práv príslušníkov národnostných menšín – právu na vzdelávanie v materinskom jazyku, právu na informovanie, právu na rozvoj vlastnej kultúry a právu na úradné používanie svojho jazyka a písma. Je známe, že tieto štyri zložky nielenže predstavujú oblasti, ktoré sú v kompetencii národnostných rád, ale sú aj kľúčovými na zachovanie menšinovej identity. V akej miere príslušníci menšín uskutočňujú svoje práva? Môžu povedať, že sú im umožnené všetky práva, keď ide napr. o oblasť úradného používania jazyka a písma? Situácia, pravdaže, nie je rovnaká v každej obci, na čo vo veľkej miere vplyva početnosť príslušníkov určitej menšiny. Aj keď môžeme povedať, že sú občania dostatočne informovaní o svojich právach,

národnostných rád, medzinárodné organizácie, odborníci a menšinové samosprávy ukazujú na to, že okrem v práci orgánov AP Vojvodiny a podaktorých lokálnych samospráv sa neprihliada na primerané zastúpenie menšín vo verejných orgánoch.

Áno, podaktoré lokálne samosprávy dbajú na to, koľko budú mať príslušníkov menšín vo svojich radoch, zatiaľ čo v podaktorých ani skutočnosť, že sú menšiny väčšina, nehrá významnejšiu úlohu. Napríklad v obciach Kovačica a Báčsky Petrovec, kde väčšinu tvorí slovenská národnostná menšina, funkciu prvého človeka obce vykonáva príslušník srbského národa. O nič ináč nie je ani v podaktorých iných obciach, kde sú menšiny vo väčšine alebo takmer v rovnakej miere so srbským národom. Samozrejme, máme na

Aj keď môžeme povedať, že sú občania dostatočne informovaní o svojich právach, ešte stále u podaktorých existuje určitý vid podozrenia alebo aj strachu v prípade žiadania dokladu v materinskom jazyku

ešte stále u podaktorých existuje určitý vid podozrenia alebo aj strachu v prípade žiadania dokladu v materinskom jazyku.

Rovnako je aj keď ide o počet príslušníkov menšín v práci štátnych orgánov a verejných služieb. Ako odznelo na nedávno usporiadanom stretnutí pokrajinského ochrancu občanov – ombudsmana s predstaviteľmi rezortného ministerstva a

mysli AP Vojvodinu, keďže je situácia na juhu Srbska inakšia. Prečo zastúpenie príslušníkov menšín na hore uvedených funkciách nie je rovnaké vo všetkých častiach našej krajiny a prečo je prítomná otvorená diskriminácia k menšine? Bolo by potrebné odpoveď na túto otázku pohladať u predstaviteľov lokálnej moci alebo predstaviteľov vedúcich politických strán? Alebo až u samotných predstaviteľoch menšín, lebo taká situácia sa zo strany jednej môže pochopiť ako nedostatočné uctievanie menšiny zo strany väčšiny, ale zo strany druhej aj ako ľahostajnosť alebo až nedostatočná motivácia vytrvalosti vo svojich právach, o ktorých sa roky hovorí. MN

